

Молодий комунар

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рівняння XVIII

№ 61 (2341).

ЧЕТВЕР

7

ЛИПНЯ

1977 РОКУ

Ціна 2 коп.

Газета виходить
з 1939 року.

ЗА ХЛІБ ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ!

Умови соціалістичного змагання серед молодих жнивників Кіровоградщини на приз обкому ЛКСМУ України та газети «Молодий комунар» «Золотий колос».

На ланах орденоносної Кіровоградщини розпочинаються жнива. Великі завантаження стоять перед хліборобами: лише ранніх зернових потрібно зібрати з площі 739 тисяч гектарів. Виключає відповідальність лягає на ударний жнивний загін механізаторів — комбайнерів. Адже навантаження на кожну машину по області складає 173 гектара. Темпи і якість робіт на збиранні вирішують успіх всієї короткочасної і найнапруженішої кампанії на хлібному полі.

У нинішніх жнивках візьмуть участь понад 20 тисяч юнаків і дівчат, збирати врожай вийдуть 125 комсомольсько-молодіжних збирально-транспортних загонів, 410 екіпажів. У відповідь на лист майстрів збирання до всіх жнивників республіки на відкритих комсомольських зборах, на бригадних зборах молоді хлібороби беруть підписання зобов'язання. Закінчити жнива за 10—12 робочих днів при високій якості збиральних робіт — таке слово дав молодий комуніст колгоспу ім. Карла Маркса Петрівського району Микола Малица, котрий минулого року посів друге місце в змаганні за приз «Золотий колос».

Час виводить комсомольсько-молодіжні агрегати в поле. Час сповна використати багатий хліборобський арсенал у бо-

ротьбі за великий хліб ювілейного року. Надаючи великого значення Постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про додаткові заходи по забезпеченню збирання врожаю, заготівель сільськогосподарських продуктів і кормів у 1977 році» та листу майстрів збирання до всіх жнивників нашої республіки, ОБКОМ КОМСОМОЛУ ТА ГАЗЕТА «МОЛОДИЙ КОМУНАР» ОГолошують змагання серед молодих хліборобів Кіровоградщини на приз «ЗОЛОТИЙ КОЛОС».

Приз вручатиметься по закінченні косовиці ранніх зернових. Володарем цієї високої нагороди стане молодий комбайнер віком до 30 років, який скосять хліба на найбільшій площі, намолотить найбільше зерна. При підбитті підсумків змагання враховуватиметься марка комбайна, обладнання пристроями і ущільнювачами, котрі розраховані на зменшення втрат зерна. Цього року за умовами змагання на приз «Золотий колос» вперше до уваги буде братися середньодобовий виробіток на комбайні.

Щедрого вам ужинку, молоді хлібороби!

Включайтеся в соціалістичне змагання за великий хліб ювілейного року! Справа честі кожного молодого жителя — ударною працею завоювати право поставити свій підпис у Рапорт Ленінського комсомолу Центральному Комітетові КПРС на честь 60-річчя Великого Жовтня.

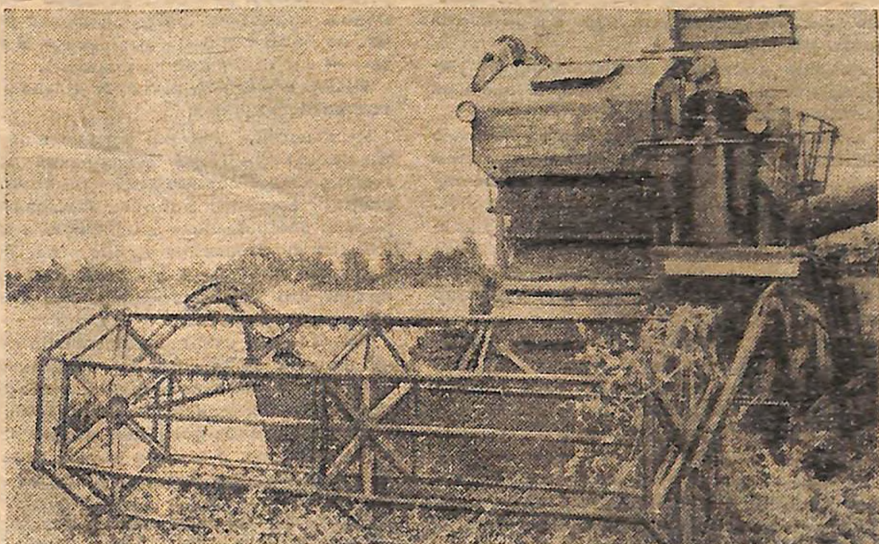
Урожай

● Без простоїв працює СК-4, яким управляє Павло Сокіл. В своїй машині він впевнений, адже ремонтував її сам.

● Густі стебла гороху полого врожаю висели корективні до темнів на косовиці. Спробуй збити розгін, коли рослини сидять мало не до двох метрів. Та молодий комуніст Павло СОКІЛ (на передньому плані) разом із своїм помічником Володимиром Петровичем ЄВДОКИМОВИМ першим трудощам на косовиці протиставили чітку організацію праці.

● Найсмачніший обід буває саме в жнива — отак просяг неба.

Фото Ю. ВАРНОВИЧ.

РЕПОРТАЖ

РОЗКЛАД — ЖНИВНИЙ

ЗА ЖНИВНИМ розкладом жити і трудяться інші хлібороби колгоспу імені Леніна. Гаряча пора екзаммену цього року особливо вимоглива, адже на ланах дозрів хоровий врожай, і турбота вже тільки про те, щоб сповна, до колоска, до зернини зібрати його в комори. Напружені дні очікують на механізаторів, усіх учасників збиральних робіт. Ранні зернові потрібно скосяти і обмолотити на площі 2311 гектарів. Це означає, що на один комбайн припадає майже по 150 гектарів. Навантаження досить високе, коли врахувати, що механізатори дали слово закінчити жнива за 10—11 робочих днів. Коли мати на увазі і особливості жнив цього року. А з ними рахуватись доводиться. Густі й високі зернові культури, пішенина місцями сягає по груддя. Барто найменшого подягання, і тоді вже не розженешся. На темні роблять ставку у господарстві в боротьбі за якість збиральних робіт. З цього почав розмову секретар партійної організації колгоспу Володимир Купріянович Панченко:

— До жнив готувалися, як до бою. Без перебільшення. Інакше й не могло бути, адже виростити хліб — це тільки пів справи. Жнива вимагають від хлібороба мобілізації всіх його зусиль, вміння, енергії на дуже короткий, але вирішальний строк. І саме під час жнив перевіряються майстерність, випробовуються характерні. Прорахуноків поле не прощає. Партійна, профспілкова та комсомольська організації господарства саме й піклувалися про те, щоб не було тих прорахунків.

Ще задовго до жнив на лінійку готовності поставили всю збиральну техніку. На кожному комбайні палило «Д-77» з'явився тільки після пе-

ревірки машин у роботі. Організацію праці передумали і спланували мало не по годинах. За методом кубанських хліборобів під час збирання застосовуємо новий метод коопераційної технології. На лані вийдуть чотири збирально-транспортні загопи. У їх складі — 5 комсомольсько-молодіжних комбайнових екіпажів, перевезуть поживні рештки троє комсомольців-трактористів.

До масового виходу в поле залишилося день-два. Та жнива вже почалися. За перні три робочі дні скосяли гороху на площі 45 гектарів. Сьогодні зроблять пробні обкоси на клані озимої пшениці. Жнивний рахунок відкрито, бій за хліб ювілейного року почався. Поки що заважає дощ. Ось і сьогодні молодий комуніст Павло Сокіл разом зі своїм помічником Володимиром Петровичем Євдокимовим змогли вивести свого СК-4 тільки опів на одинадцять. Вчора пройшов ясний дощ — під густих переплетінням стебел земля повільно підсиха. Та ледь роса спала, комбайн вклинився в гони. Не легко дається кожен метр. Густе бадилля забиває підбичачі жатки. Помічник час від часу

змушений вилати швидко знімати цілі мотки стебел. Комбайн працює на другій швидкості — не розженешся. Але зріз бездоганний — за агрегатом не залишається жодної стебелки. Перші двадцять гектарів вже повалено у валки.

— Жнива на жнива не схожі, — говорить Павло Сокіл, коли за кермом сів помічник, — але щогорічні за всіма прогнозами будуть складніми. Відчути це з перших днів. Горох розрісся так буйно, що комбайн можна водити тільки в один бік, інакше жатка не підбирає. Перший сюрприз. Протиставити йому можна тільки економію часу на різних допоміжних процесах: технології, заправці, холостих перегонах машини.

Всього лічені хвилини пішли у Павла та його помічника на те, щоб замінити зубець підбичача. І знову комбайн застрекотів гонями. Скоряючись дужим рукам хлібороба. І ніщо не завадить тому впевненому рухові. Бо слово таке дав молодий комуніст. Бо слово таке дали його товариші по праці. Слідом за майстрами збирання, що звернулися відкритим листом до всіх жнивників республіки, — не загубити й зернини врожаю ювілейного року Великого Жовтня.

О. БАСЕНКО,

спецкор «Молодого комунара»,
Колгосп імені Леніна,
Новгородківського району

ВИКОРИСТАЙ ДОСВІД!

ПОРАДА КОМБАЙНЕРАМ

Хліба інші радують нас. Проте їх збирання буде дуже складним, і в листі майстрів жнив правильно ставитися питання, щоб провести їх не тільки в короткі строки, але й якісно, без втрат.

Не секрет, що не всі комбайнери надійно герметизують свої машини. В результаті — немислимі втрати зерна. Спостерігаючи за роботою своєї «Ниви» протягом кількох років, я помітив, що втрати бувають головним чином у грохоті машини. Тому я виготовив пристрій до грохота, що продовжує його. Удосконалення нескладне, а дає значний ефект. Креслення цього пристрою вже взяли комбайнери сусідніх господарств. Своєю розробкою готовий поділитися і з іншими механізаторами.

Як показує досвід, продовжувач грохота дає змогу збільшити швидкість роботи «Ниви», а головне — різко знизити втрати зерна при підбиранні товстих і вологих валків.

О. ЗЕЛЕНСЬКИЙ,
комбайнер радгоспу імені XXV з'їзду КПРС
Токмачького району Запорізької області.
(РАТАУ).

Ім пощастило, оцим юнакам і дівчатам з «Металіста». Ще б пак! Вони стали «мільонерами». Вперше за всю історію заводу. Вперше, але не востаннє. У цьому кожен з них твердо переконаний.

Ні, мова йтиме не про гроші. Хоча й об'єму реалізованої продукції завод теж має за мільйон сто двадцять тисяч карбованців. Трудова перемога колективу в іншому: до 20 червня виготовлено 1 мільйон штук підків — основної продукції підприємства. Саме тих підків, які «зробити не просто» (див. «Молодий комунар» від 12 квітня цього року).

Уперше досягнуто запланованої потужності, досягнуто її достроково, зі значним ростом проти минулого року.

Словом, причин для хорошого настрою достатньо. Розпочинати з таким настроєм черговий тиждень ударної вахти комсомолу приємно. Недарма ж кажуть, успіх окрилює. Запитаймо у самих іменинників: у чому вбачають атоми секретів свого успіху, над чим працюють у цей тиждень Жовтневої вахти?

Михайло ПАВЛИШИН, майстер, секретар комсомольської організації:

— Почну з того, що нині на вустах у кожної радянської людини. З Конституції, точніше з права на працю, яке гарантується законами нашої держави. Мета нашого суспільства: праця для людини, а не людина для праці. З цього все й починається.

Раніше з планом було важкувато. Підводила система управління, слабкою була матеріальна база. Замислились. Проаналізували. Порадилися. Запозичили досвід. Впровадили у себе систему управління якістю продукції.

Відпалдили організацію виробництва. Дуже тут допомогла система бездефектної праці (СБДП). Наша праця, — праця інженерно-технічних працівників, стала більш продуктивною. Так був закладений фундамент успіху. Істина проста: високу ефективність, якість продукції забезпечують усі ланки виробництва: від керівництва до безпосередніх виконавців. Істина, між іншим, видється азбучною, але добитись її реалізації, позріло, було не просто.

Людмила ХОЛОДОВА, робітниця підкової дільниці:

— У нас так значні зміни. Продуктивність праці вдалося підвищити: за рахунок кращої підготовки кадрів, впровадження нової техніки. Наприклад: освоїли новий штамп для гнуття підків, пристрій для нарізання

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

Репортаж червоного тижня

МІЛЬЙОНЕРИ

різби, штамп для обсічки підків — вивільнилось кілька чоловік, основний робочий час на деякі операції зменшився. В результаті — виграш у продуктивності...

Василь МОВЧАН, технолог дільниці по виготовленню цвяків:

— У нас на дільниці якраз і нині триває реконструкція. Нове обладнання встановлюємо, механізуємо всі підійомно-транспортні, вантажні роботи... Постаємо апарати зі спеціальними ізоляційними камерами для виготовлення цвяків, які до мінімуму знизять шум у цеху. Між іншим, проект цих камер спеціально для нашого заводу розробили...

Так. З цього складається успіх: з прагнення людини працювати, з піклування про людину, з забезпечення її необхідними, оптимальними для роботи умовами. А ще з великої відповідальності кожного за загальну справу. З уміння бачити себе невіддільною часткою колективу. Чи це не найголовніше?

Він, успіх, починається з усвідомлення свого обов'язку. Обов'язку, гарантованого правом.

Комсомольці «Металіста» працюють сьогодні на найвідповідальніших ділянках виробництва. Чи то слюсар Олександр Задорний чаклує над нестандартним обладнанням, чи фрезерувальник Валентин Кравченко виготовляє пуансон, або ж матрицю для дільниці, де трудяться Людмила Прудка, Валентина Зборча, Людмила Холодова, Валентина Буровець, чи то розкріює заготовку Микола Тарнавський або ж замислює над чимось технолог Василь Мовчан, — вони завжди пам'ятають: їхня праця отой невеличкий струмочок, з якого починається ріка успіху.

Цього тижня виготовлені перші десятки тисяч підків.

Перші тисячі другого мільйону.

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

НАСТУПНИЙ ТИЖДЕНЬ — СОРОК ЧЕТВЕРТИЙ

У лютому 1961 року в Києвіському Палаці спорту відбувся пленум ЦК ЛКСМ України, в роботі якого взяли участь понад 10 тисяч молодих хліборобів і тваринників. Значного поширення набув рух «Станемо врівень з героями». По всій Україні утвердилася комсомольська традиція: запалювати зірки слави над перелювими фермами. А на початок 1961 року на фермах було зайнято 450 тисяч юнаків і дівчат, 13,5 тисяч ферм

обслуговували виключно комсомольці і молодь.

Найважливішою подією року став XXII з'їзд КПРС, на якому було прийнято нову Програму КПРС.

Третя партійна Програма стала програмою побудови комуністичного суспільства.

Комуністична партія поставила завдання — забезпечити в Радянському Союзі найвищий життєвий рівень, порівняно з будь-якою капіталістичною країною. Юнаки та дівчата сприйняли

Програму партії як найважливішу мету свого життя.

В листопаді 1961 року зібрався пленум ЦК ВЛКСМ, який розглянув питання «Про завдання комсомольських організацій у зв'язку з рішеннями XXII з'їзду КПРС».

Розгорнулося змагання за особистий вклад у будівництво комунізму.

Підсумки натхненної праці молоді підбив XIX з'їзд комсомолу України, що відбувся 22—24 березня 1962 року.

ЩЕ СВИЖІ У ПАМ'ЯТІ ВІПУСКНИКІ ВЕЧІР. І ПРОЩАННЯ ЗІ ШКОЛОЮ. І ОСТАННІ НАСТАНОВИ ВЧИТЕЛІВ І СТАРШИХ ТОВАРИШІВ.

Ось так вручали свідоцтво про середню освіту у великовисхідській середній школі М. І. ВЕТЕРАН ГРОМАДЯНСЬКОЇ І ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВОЄНИ М. І. МАКАРЕНКО ПРОВІДЖАВ НА САМОСТІЙНІЙ ШЛЯХ ВІПУСКНИКІВ. НА ФОТО А. БУДУЛАТОВА ВІН ВРУЧАЄ СВИДОЦТВО ТАКІ ЛУНЬОВІ.

ПОДВІЙНЕ СВЯТО

Ім'я бригадира комсомольсько-моліжної бригади плавильників молодого комуніста Миколи Петрова добре відоме на Світловодському заводі чистих металів імені 50-річчя СРСР. Під його керівництвом колектив ось уже кілька років добивається високих результатів у праці.

До 60-річчя Великого Жовтня бригада зобов'язалася виконати план трьох років десятої п'ятирічки. Кожен з плавильників взяв на 1977-й підвищені соціалістичні зобов'язання і прагне з час-

то виконати їх. А Микола у переддень виборів до місцевих Рад депутатів трудящих завершив особисте трирічне завдання.

Згодом товариші знову вітали молодого комуніста: його обрали до Світловодської міської Ради депутатів трудящих. По праці й честь!

С. ТИШКО,
плавильник Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР.

НА ФРОНТАХ ІДЕОЛОГІЧНОЇ БОРОТЬБИ

ВІД ЯКОЇ ДЕМОКРАТІЇ МИ ВІДМОВЛЯЄМОСЯ?

З ПАСКІН всевишнього, — гірко іронізував великий сатирик Марк Твен, — ми, американці, вкладаємо трьома нецінінними дарами: свободою слова, свободою совісті і щасливою рішучістю не користуватися ними. Це було сказано близько ста років тому, і в світ багато що змінилось відтоді. Та одне лишилось неперушим: у Сполучених Штатах і в інших капіталістичних країнах і по цей день надто багато міркувань про демократію, свободу, права людини. Але справжньої свободи і реальної демократії для всіх, дійсних прав для кожної людини там немає.

Переважаю більшість населення будь-якої країни представляють люди праці. Для них демократія набуває значення в тому разі, якщо вона виявляється не у вигляді абстрактних побажань, виступає не в абстрактній формі, а виявляється в цілком конкретних правах і свободах: у праві на працю, освіту, у свободі зборів, спілок, друку, у відсутності расової і національної дискримінації, в можливості вільного вибору професії, свого майбутнього.

Чи надале світ єр'яних можливостей, суспільство «загального благоденства», як називають буржуазні ідеологи капіталістичні країни, такі права і свободи трудящим? Занепади це треба задавати, розуміло, не в пропагандистських установах і рекламних компаніях, а біля воріт тих капіталістичних підприємств, пороги яких безсупинно облівають сьогодні 16 мільйонів безробітних. Саме така кількість армії «зайвих» людей у країнах розвинутого капіталізму. І хоча автори широкомовних програм про боротьбу з безробіттям на Заході не раз закливали про намір знищити не соціальне зло, для людей, позбавлених роботи, ці обіцянки залишаються пустим звуком. Більше того, безробітні пам'ятають, що ще чотири роки тому їх число було вдвоє меншим.

Світ соціалізму встановлює міцні гарантії права на працю. Це право забезпечується в нашій країні безперервним зростанням суспільного виробництва, яке не знає криз і своїм головним призначенням має систематичне підвищення добробуту народу.

Поборники «свободи» на Заході повністю ігнорують соціальний зміст самого поняття «демократія». Виступаючи з позицій звеличення «прав» людини в капіталістичному світі, вони не згадують про те, що ці права забезпечуються тут пасамперед від величчя приватного капіталу. Трудящії більшості «вільні суспільства» на ділі надають одну можливість — бути об'єктом експлуатації, добування максимумних прибутків для тих, у чийх руках перебувають знаряддя і засоби виробництва. «В такій свободі», — писав один з видатних діячів Компартії США Герберт Аптекер, — завжди є щось від свободи вовка, що роздирає вівцю... І ці слова не просто метафора.

Постійно зростаюча інтенсифікація праці на капіталістичних підприємствах призводить до різкого збільшення випадків травматизму на виробництві, зростання нервового і психічного перевантаження. Дедалі частіше доводиться вдаватися до послуг

лікаря, а обходиться це дуже недешево. В США, наприклад, за кожну добу перебування в лікарні треба платити не менше ста доларів, і малозабезпечені люди змушені звертатися до лікаря лише у виняткових випадках.

Громадянськові соціалістичної країни гарантовано не тільки безплатну медичну допомогу: вся система охорони здоров'я і соціального забезпечення у світі соціалізму проінтегрована з суспільством про людей праці. Так, пенсійний вік в СРСР встановлено значно нижчим, ніж у більшості капіталістичних країн. Причому в Англії, наприклад, розміри пенсій становлять лише 25 процентів середньої заробітної плати, а у нас — від 50 до 100 процентів.

«Захисники» прав людини, яких так багато появилос'я тенер на Заході, не включають у коло своїх турбот такої проблеми, як, наприклад, житлово-а. Причини цілком зрозумілі: порівняння й тут далеко не на користь капіталізму. Квартирна плата «з'їдає» сьогодні від 30 до 50 процентів доходу робітничих сімей у капіталістичних країнах. Тисячі людей змушені жити в петрах, тоді, як багато будинків пустують через надмірно високу плату: пустих квартир тільки у ФРН налічується близько 400 тисяч.

В СРСР така ситуація просто неможлива. Звичайно, не все ще у нас розв'язано в цій галузі, але становище поліпшується з кожним роком.

У Сполучених Штатах, які буржуазні ідеологи зображають як вітрину західного суспільства, досі налічується 23 мільйони неписьмених. Формально тут усі рівні, і кожен може вступити до будь-якого навчального закладу, але на ділі ця «рівність» породжується у фікцію. Американський журнал «Юнайтед Стейтс» публікує епидурал ринорт» повідомив, що плата за відвідування університету становить 3,2—4 тисячі доларів на рік, а в деяких штатах іще більше — 5—6 тисяч доларів. Неважко підрахувати, чи багато вихідців із сімей робітників реально можуть скористатися правом на освіту. Як можуть у цьому разі здобути освіту представники національних меншостей, яких у «суспільстві рівних можливостей» зведено до рівня громадян «другого сорту»?

Свободи і права тільки тоді мають значення для людини, коли вони не просто декларуються, а коли від них підводиться матеріальне забезпечення, гарантується їх здійснення, коли вони стають складовою частиною способу життя людей. Саме така демократія й існує в соціалістичному суспільстві. «Ми, — говорив товариш Л. І. Брежнєв у промові на Конференції комуністичних і робітничих партій Європи в Берліні, — створили суспільство, вільне від панування монополістичної олігархії, вільне від страху перед кризами, безробіттям, вільне від соціальних бід. Ми створили суспільство людей рівних у найвищому розумінні слова, які не знають станових, майнових, расових чи інших подібних привілеїв, суспільство, яке не тільки декларує права людини, а й забезпечує на ділі можливість їх використання».

В. КОВАЛЕНКО,
кандидат філософських наук.
(АІН).

Липень — місяць, коли завершують роботу табори праці і відпочинку старшокласників. Минули дні, осяяні багаттями під переснів гітар, овіяні свіжим вітром у полі, збагачені великим почуттям дружби, здобутої в труді і пісні. Наш позаштатний кореспондент Ю. ЧОПЕНКО веде репортаж із одного з таких колективів.

Апло, говорить корпункт

НЕ ДЛЯ НУДЬГИ НАШІ РУКИ

На ранкову політиформацию я не астиг. Кажуть, що цікаво розповідала про останні поїзди Наталка Гончар.

А генер на спіданок, і на вихідні позиції трудових рубіжів, — жартує вчителька Катерина Никифоровна Сорокопуд.

Розпочинається один з днів табору праці і відпочинку для старшокласників у селищі Троянка. ...Вирушаємо в поле. У 30 старшокласників багаторічний крок.

Троянці організовують табір праці і відпочинку вже не вперше. Його історія почалася ще десять років тому. Дехто із колишніх членів учнівської виробничої бригади інші продовжують трудову біографію вже в районі колгоспів. Наприклад, Анастасій Погорелов, Василь Рибачук, які працюють шоферами. З шкільної виробничої війни в Ярослав Андрійович Войтук — знатний комбайнер району, комуніст, відзначений за сумлінну працю двома орденами Трудового Червоного Прапора. У школі полюбила любов до землі і в тракториста Миколу Володимирівна Григор'яка та багатьох інших механізаторів. Вони зараз — приклад для юнаків.

А у нас і комбайни, і жнива — ще в майбутньому. Головна робота поки що — проривка бур'янів, соціалізмів, картоплі, — коментує по дорозі інспектор бригади Юра Бак. — Хлопці працюють з ентузіазмом, на совість. Особливо Юра Кирилюк, Валентина Гуменюк, Тетяна Левицька.

...Нескінченно довгі ряди соняків такі мають кінці! Візьмо остан-

ній рубіж, і ось вона — приємна прохолодна літосмуга. Хлопці кидаються до діжки з водою. З отвору, граючи сонячними зайчиками, виривається дзвінкий струмінь, бризкає на спраглий губи, приємно лоскоче загоріле обличчя...

На якусь мить осідає тиша. Але тільки на мить. Бо ж «антракт» з допомогою вихователки Тамари Сергіївни Макушинської переходить у розмову про великого американського письменника — Джека Лондона, про його поєсування в юності і дитинстві. А скільки ще юнаків та дівчат нині в країнах капіталу повторюють цей тернистий шлях, позбавлені права на освіту, працю, відпочинок, щастя.

І мимоволі на думку спадає щаслива дитиність радянської молоді. Адже це її за Основним Законом Країни Рад — Конституцією СРСР — гарантовано щасливе майбутнє. Пройде ще трохи часу і ці хлопці й дівчата навчатимуться, працюватимуть, управитимуть державою. Рівні серед рівних, вільні серед вільних...

— Ура! Похідна кухня прийшла! — весело прозують правдяться в розмову один з хлопців, що помітив на польовому шляху колгоспну їдальню з обідом. Мабути, по-особливому смачним має

бути борщ після праці серед поли соняшників, звільнених їх руками від бур'янів.

А ось Пилип Іванович Черний, керуючий відділом № 1 колгоспу імені Мічуріна, прийшов поглянути на роботу своїх молодих помічників.

— Молодці, добре попрацювали, — говорить, — а от їсте чомусь без смаку, — насуває він брови, і тут же сміється. Сміється й хлопці, зрозумівши його жарти, — адже в мисках порожньо.

...До школи поверталися з піснями. Стояли, але неседали, хлопці та дівчата обговорювали події сьогоднішнього дня, складали плани на завтрашній. Адже треба згадати час і біля школи попрацювати. Допомогти приготувати до нового навчального року кабінети, обладнати новобудовану школу-інтернат. Все це висвітлює у своїх статистичних репортажах «Комсомольського прожектора». А поки що — відпочинок. У кого вже пройшли втомі, залишається на спортплощадку майданчик.

А інші під аккомпанемент гітар Ігоря Макушинського та Юри Бака готують програму для агіткультбригади табору — незабаром виступ перед трудівниками колгоспу.

От і закінчився один з днів молодіжного табору. Під звуки гітар у пам'яті сиплюють слова відомої пісні: «Наші руки — не для скуки...». І, здається, що написано це саме про них — працюючих і простих юнаків та дівчат з табору старшокласників селища Троянка.

Ю. ЧОПЕНКО,
снт. Голованівськ.

ПЕРШІ ОПЛЕСКИ

На фото: спени з вистав «Собака на снігу» (вгорі) та «Заява за два тижні».

КОЛЕКТИВ Липецького обласного драматичного театру з великим бажанням готувався до гастрольної поїздки на Україну. Адже кожні гастролі, кожна зустріч з новими глядачами — відповідальна і завжди хвилює і мобілізує колектив: як прийме їхні спектаклі незнайомий глядацький зал, чи зможуть актори знайти шлях до сердець своїх нових знайомих? Перші дні гастролі липецьких акторів на сцені українського музично-драматичного театру імені М. П. Кропивницького показали, що ті хвилювання були даремними. Кіровоградці зустріли оплесками виставу Є. Воводіна «Заява за два тижні», з якої і почалося знайомство з театром. Вибір вистави для знайомства, несподіваний. Липецьк — місто молодих робітників. Липецьк — місто металургів. «Заява за два тижні» — сценічна розповідь про становлення комсомольсько-молодіжного колективу робітників на металургійному комбінаті.

На першій виставі, за традицією, кіровоградці зустріли гостей з хлібом-сіллю. Від імені жителів міста артисти привітали заступника голови Кіровоградського міськвиконкому В. М. Кучеренку. За теплий прийом подякував директор театру С. Ю. Конечевський.

Липецькі актори виступали також перед глядачами ряду районів нашої області, із дитячими виставами перед юними господарями піонерських таборів.

Обласний огляд колективів фізкультури по впровадженню комплексу ГПО

ПОЗИЧТЕ СПОРТЗАЛУ...

БУЛО якось таке. Інструктор запрошує робітників взяти участь у спортивних поєдинках, а він ніяк не хоче.

— Це справді корисно — пробігти на стадіоні. Але ж не хочеться бути посміховиськом...

Хай то був поодинокий випадок, але інструктор з спорту комбінату «Кіровограджбуд» Валентина Андрущенко розуміла молодого робітника. Вже не раз на засіданні ради колективу фізкультури точилися суперечки про створення умов для складання нормативів ГПО. Фізкультурникам допоміг комітет профспілки — виділили кошти для придбання інвентаря, спортивних костюмів. Під час суботничків юнаки та дівчата біля робітничих гуртожитків лаштували невеличкі спортивні майданчики, тенісні корти. Комсомольці комбінату допомогли створити належну спортивну базу учням профтехучилища № 2 і при потребі тренувалися тут і самі.

А з настанням весни — перша проба сил на стадіоні спортклубу «Зірка», в дитячій фізкультурі 759 залучено до складання нормативів. Серед них чимало і розрядників.

Нині мода зайшла про кількість заходів, підготовлених у цьому році, і сподівалися почути більш солідну коффу. Та В. Андрущенко без будничного занепокоєння сказав:

— Іх вісім. А що? Це, звичайно, дуже мало. Але повторювати арифметику деяких моїх колег просто неможливо. 759 чоловік вийшли на старт. Більше половини з них склали заліки на легкоатлетичних секторах, у тирі, на кросовій дистанції, під час змагань з цинковою обороною. Та поєдинки з плавання не було до проведення. Тепер інша справа — можна на річці. І ми збираємо своїх фізкультурників при першій можливості — у вихідні дні, після робочих змін. Звичайно, перші старті без протоколів. Громадські інструктори допомагають удосконалити спортивну майстерність початківців. А дехто з дівчат доводиться навіть вчати триматися на воді. За літо і цей залік складуть всі комсомольці.

Інструктору по спорту не можна не повірити. «Приземлення» відбулось — є конкретні справи. І результати, які показують спортсменів комбінату на обласних змаганнях, свідчать про їхній високий фізичний гарт. Команди «Кіровограджбуду» на спартакіаді обкому профспілки працівників будівництва і промислових підприємств першими призерами під час турнірів тенісистів, волейболістів, баскетболістів, орієнтувальників.

І тільки на вогневоому рубіжі мали «срібло». Зате останній змагання (поєдинки з багатоборства ГПО) знову «золотили» — сюрпризи дарували Микола Шемченко, Олексій Чернов, Олександр Бедлінський, Василь Хорольський, Віра Унтлюзова.

вітрила». Буде де тренуватися і школярам, і робітникам...

О ДІШІ голова колгоспу сказав:

— Якби я бачив, що ці хлопці справді щось роблять для підвищення спортивної майстерності, якби мене переконали, що після того, як побудуємо стадіон, ми матимемо кубки, я б дав мільйон — хай будують олімпійське містечко.

Його переконали. Але стадіону всеодно не побудовано — підістатні будівельні матеріали і механізми.

Керівники комбінату «Кіровограджбуд», пам'ятаючи, що важко перекопувати, що при наявності типових спортивних баз розвиток спортивної масової роботи у колективі фізкультури сягне ще вище. Бо навіть на примітивних спортивних майданчиках юнаки та дівчата мають «золото», навіть на позичених — встановлюють рекорди. А якби мали свій тир, якби на всіх 50 виробничих ділянках були спортивні майданчики, молоді робітники не повторили б інструкторів: «Я не хочу бути посміховиськом на стадіоні».

Ентузіазм фізкультурників і комсомольських активістів комбінату треба тільки підтримувати. І відрадно, що комітет профспілки теж завжди підтримує ентузіастів. От тільки треба ще з'ясувати, де взяти будівельні матеріали і механізми, щоб побудувати хоч типовий легкоатлетичний комплекс і тир. Може голова колгоспу привезе кілька цеглин із села? Може мова доярка нагадає іменитим майстрам з ринтування, як можна зробити для себе майданчик городишників? Про стадіон, звичайно, не будемо на цей раз говорити. 1156 фізкультурників комбінату, мабути, ще не заслужили, щоб мати таке добро. (Щоправда, в тому ж таки колгоспі, про який ми згадували, на

180 фізкультурників є вже два стадіони). Важко повірити, що комбінат бідніший за колгосп.

Але будемо оптимістами і почекаємо. Почекаємо, поки фізкультурники матимуть хоча б двох штатних інструкторів по спорту. Пождемо, поки керівники комбінату ще раз повторять: «Так, ми згодні — необхідно мати типові спортивні бази і за місцем проживання робітників, варто мати стадіон і спортзал». Повторять і підтвердять свою прихильність до молоді ділом — до міністра дійдуть, але знайдуть ключ, щоб розв'язати проблему. Будемо чекати, пам'ятаючи репліку молодого робітника на комсомольських зборах: «Ми довели, що вміємо працювати і завойовувати чемпіонські медалі. Але часом соромно стає: позичаємо спортивний зал в учнів профтехучилища, тир — у курсантів ДТСААФ, тепер до піонерів просимося. І смішно: ми, люди, які зводимо палаци для інших підприємств, не можемо зробити добра для себе. Замість Будинку культури — підвална кімната для гуртожитку...».

Хлопці пояснили, що немає ще такої можливості будувати палаци і стадіони для тисяч будівельників. А що, як хлопці справді візьмуть та й папнуть листя мінисту?

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

ФУТБОЛ

«ДНІПРО» — «ЗІРКА» — 0:2

Кіровоградські футболісти прозели останній матч першого кола чемпіонату країни. У Черкасах вони зустрілися з дебютантом другої ліги — місцевим «Дніпром». Перевага була на боці «Зірки». Бона гра-ла швидше, на вищому технічному рівні, ніж «Дніпро». Тому гол у ворота господарів, забитий у першому таймі Володимиром Новаковським, був не випадковим. Після відповідного гості знову в атаці. Вони створюють небезпечні моменти у штрафному майданчику «Дніпра». Один з них використав Олександр Юр'єв. І м'яч вдруге влетів в сітку воріт. Це було на 65-й хвилині. Рахунок 2:0 на користь кіровоградців не змінився до кінця зустрічі.

«Зірка» вписала в свій актив ще два очки і зараз їх має двадцять п'ять при співвідношенні забитих і пропущених м'ячів 28—18. Кіровоградці після зустрічі з «Дніпром» зайняли дев'яту сходинку в турнірній таблиці.

В. ШАБАЛІН.

Приходь учитися!

**Запрошують
інституту,
технікуми,
училища**

Капітанівське міське професійно-технічне училище № 10 оголошує прийом учнів на 1977—1978 навчальний рік

Училище готує для цукрової промисловості кваліфікованих робітників таких спеціальностей:

складач дифузійних ножів — електрозварник,
апаратник дифузії — столяр,
сатуратник-малар,
апаратник випарювання — муляр,
апаратник варки цукру — слюсар,
оператор центрифуг — токарь по металу,
слюсар контрольно-вимірювальних приладів та апаратури,
електромонтер.

Випускників направляють на роботу на цукрові заводи.

На навчання без вступних екзаменів приймають юнаків і дівчат віком не молодше 15 років, які закінчили 8, 9, 10 класів, шляхом конкурсного відбору за свічками, вказаними в документі про освіту.

До груп електрозварників та електромонтерів приймають осіб віком 16 років.

Учні забезпечують триразовим харчуванням, одягом, взуттям, комплектом постільної білизни, вони одержують у період практики 33 проценти заробітку.

Гуртожитком забезпечують у першу чергу сиріт і дітей інвалідів Великої Вітчизняної війни та праці.

Строк навчання — 2 роки.

При училищі є вечірня середня школа.

Вступники подають на ім'я директора заяву із зазначенням вибраної спеціальності, свідоцтво або атестат про освіту паспорт або (якщо не сповнилося 16 років) свідоцтво про народження, характеристику зі школи або з місця роботи, довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, довідку про стан здоров'я (форма № 286), шість фотокартки розміром 3X4 сантиметри.

Всі, хто вступає до училища, проходять співбесіду з членами приймальної комісії.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: Кіровоградська обл., Новомиргородський район, смт Капітанівка.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське міське середнє профтехучилище № 7

оголошує набір учнів на 1977—1978 навчальний рік по спеціальностях:

термін навчання три роки:

монтажник конструкцій — муляр;
столяр будівельний;
лицувальник-плитковик, штукатур;
електрослюсар;
слюсар по ремонту автомашин;
електрослюсар;
електрогазо-варювальник;
малар будівельний;
машиніст автомобільного крану.

На ці спеціальності приймаються юнаки і дівчата з 8-річною освітою. Особам, які закінчили навчання, видаються дипломи про закінчення середньої школи і присвоюється розряд за одержаною спеціальністю.

Термін навчання один рік:

лицувальник-плитковик.

Ця група комплектується з осіб, які закінчили 9—10 класів.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком від 15 до 25 років без вступних екзаменів.

Особи, прийняті в училище, забезпечуються за рахунок держави 3-разовим харчуванням, обмундированням, гуртожитком.

Під час проходження виробничої практики учні одержують 33 проценти заробітку.

Час навчання в училищі зараховується у безперервний трудовий стаж.

Особи, які закінчили училище з відзнакою, приймаються у вищі навчальні заклади і технікуми поза конкурсом.

При училищі працюють спортивні секції, гуртки технічної творчості, а також художньої самодіяльності (хоровий, вокальний, танцювальний, естрадний, народних і духових інструментів).

Початок навчання 1 вересня 1977 року.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання, характеристику, шість фотокартки 3X4 см, довідку про профілактичні щеплення.

Документи приймаються у приймальній комісії училища.

Адреса училища: м. Олександрія, Перемозький мікрорайон, вул. Нагорна, 104. Туди автобусом «А» до зупинки «МПУ № 7».

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське технічне училище № 3

оголошує набір учнів

на 1977—1978 навчальний рік

Училище готує кваліфікованих робітників для промислових підприємств, куліяльних шахт і розривів міста та області з числа юнаків і дівчат, що мають середню освіту, а також молоді, що відслужили в лавах Радянської Армії, зі строком навчання 1—1,5 року. З освітою 8—9 класів віком від 15 років зі строком навчання 2 роки.

На базі середньої освіти училище готує:

зі строком навчання 1,5 року — слюсарів-інструментальників для Олександрійського електромеханічного заводу;

зі строком навчання 1 рік — токарів по металу, машиністів гірничо-транспортних машин і механізмів, електроінструментальників для роботи на ОЕМЗ, водіїв-автослюсарів, продавців продовольчих товарів продавців промислових товарів, слюсарів по ремонту промислового обладнання, машиністів сільськогосподарських установок для роботи на ББФ і СБФ, слюсарів-сантехніків;

зі строком навчання 2 роки — кухарів.

З освітою за 8—9 класів (строк навчання 2 роки): слюсарів по ремонту металлоконструкцій і промислового обладнання, електроінструментальників по освітленню і силових мережах; токарів по металу; слюсарів авторемонтників; слюсарів-інструментальників для ОЕМЗ.

Учням гірничих професій з середньою освітою виплачується стипендія у розмірі 37 карбованців; учням із середньою освітою, які навчаються на спеціальності металістів, продавців та кухарів, виплачується стипендія в розмірі 30 карбованців.

Учні з восьмирічною освітою знаходяться на повному державному забезпеченні.

Учні всіх спеціальностей при проходженні виробничої практики на підприємствах додатково до стипендії одержують 33,3 відсотки від заробленої суми.

Відмінники одержують підвищену стипендію на 25 процентів, «хорошисти» — на 15 процентів (десятикласники).

В училищі є добре обладнані майстерні, навчальні кабінети, лаборато-

рії, база для занять в гуртках художньої самодіяльності, технічної творчості, спортивних секцій. Училище має базову вечірню школу де учні можуть набути середню освіту. Учні з середньою освітою можуть продовжити навчання на вечірньому відділенні індустріального технікуму і філії Дніпропетровського гірничого інституту в м. Олександрії.

Відмінникам надається право вступати у вузи поза конкурсом на вечірні і заочні відділення.

Навчання в училищі зараховується в трудовий стаж учня.

Хто потребує — забезпечуються гуртожитком.

До заяви на ім'я директора за обраною спеціальністю слід додати: атестат, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження, характеристику зі школи, 4 фотокартки (3X4 см), довідку про щеплення.

Прийом документів в училище проводиться з 1 березня 1977 року.

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Олександрія, пл. Кірова, 18. Телефон 37-4-03.

ДИРЕКЦІЯ.

Полтавський електротехнічний технікум

оголошує прийом учнів

на 1977—1978 навчальний рік

на 1-й курс денного відділу (на базі восьмирічної школи) на спеціальності: промислове й цивільне будівництво, санітарно-технічне обладнання будівель (спеціалізація «Вентиляція і кондиціонування повітря»), електромашинобудування, електроосвітлювальні прилади і устаткування, електрообладнання промислових підприємств і устаткування;

на 2-й курс того ж відділу (на базі середньої школи) на спеціальності: електромашинобудування, електроосвітлювальні прилади і устаткування, промислове й цивільне будівництво, електрообладнання промислових підприємств і устаткування;

на 2-й курс вечірнього відділу (на базі середньої школи) на спеціальності: електромашинобудування, з'єднання металів різницям, електроосвітлювальні прилади і устаткування;

на 3-й курс заочного відділу (на базі середньої школи) на спеціальності: електрообладнання промислових підприємств і устаткування, електроосвітлювальні прилади і устаткування, промислове й цивільне будівництво.

Приймання заяв і вступних екзаменів проводяться згідно з довідником для вступників до середніх спеціальних навчальних закладів.

Звертатися на адресу: м. Полтава, вул. Пушкіна, 82-а, електротехнічний технікум. Телефони: 7-29-53, 7-28-81.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійський індустріальний технікум

оголошує прийом учнів

на 1977—1978 навчальний рік

на денний відділ:

на базі неповної середньої школи —

на спеціальності:

виробництво штампів і пресформ,

обробка металів різанням,

електроапаратобудування.

на базі середньої школи — на спеціальності:

електроапаратобудування.

Вступники подають заяву на ім'я директора, документ про освіту (оригінал), медичну довідку (форма № 286), чотири фотокартки розміром 3X4 см, виписку з трудової книжки (особи, що мають трудовий стаж).

Вступні екзамени:

на базі середньої школи — з російської мови і літератури або української мови і літератури (на вибір вступника) — твір, з математики (усно);

на базі восьмирічної школи — з російської або української мови (на вибір вступника) — диктант, з математики (усно).

Особи, нагороджені після закінчення середньої школи золотою медаллю, або після восьмирічної школи — Похвальною грамотою, зараховуються до технікуму без екзаменів.

Приймання заяв:

від тих, що закінчили середню школу — з 1 червня по 14 серпня;

від тих, що закінчили восьмирічну школу, — з 1 червня по 31 липня.

Для тих, що закінчили восьмирічну школу, з 1 по 29 липня працюватимуть підготовчі курси.

Вступні екзамени з 1 по 20 серпня.

Адреса технікуму: м. Олександрія Кіровоградської області, проспект Леніна, 62.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградська школа-інтернат проводить набір учнів

У I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X КЛАСІ

Школа працює за кабінетною системою, має 24 добре обладнаних кабінети, спортивний зал та стадіон.

Учні, що закінчують 10 класів, одержують одну із спеціальностей: токаря, штукатур-малю, кулінара, столяра-верстатника, шові, слюсаря.

В деяких випадках батьки користуються пільгами в сплаті за утримання дітей в школі, перевага надається при інших рівних умовах учням 9-х класів.

Адреса школи: м. Кіровоград, вул. Короленка, 4.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ. м. Кіровоград.
Газета публікується
на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.